

end ikke har villet lade denne Station uomtalt, dog ikke troet at burde yttre sig herom.

Udvalget har fremdeles troet at burde hende Dpmærksomheden paa de for Jernbanepostmesteren og Bestyreren af Jodpostcontoiret bestemte Gager. For hver af disse Poster, af hvilke den første hidtil har havt en Netto-Indtægt af 818 Rbd. 40 $\text{\$}$., er der foreslaaet en Gage af 1200 Rbd., hvilken ogsaa hidtil har været tillagt den sidste. — Vi have imidlertid havt nogen Tvivl om, hvorvidt der maatte være Anledning til at tillægge disse Poster et saadant Gagebeløb. Idet vi med Hensyn til Gagen for den første bemærke, at der tidligere har været rettet Spørgsmaal derom under Finantslovens Behandling i Folkethinget, i hvilken Henseende vi tillade os at henvise til Folkethingstidenden for 1850, første Session, Sp. 3806, 4368—9, 4373, 4385, 4390, 4392—3, 4398—4400 og 4402. Som det deraf vil erfares, var Gagen i Udkastet til Finantsloven for 1850—51 foreslaaet ansat til 1000 Rbd., hvilket imidlertid ikke blev billigt af Rigsdagen, og om Udvalget end antager, at der efter de under den da stedfindende Behandling af Gagen fremkomne Dplysninger kunde være Anledning til at ansætte Gagen til denne sidste Sum, savner man i alt Fald for Tiden Dplysning, om denne Post senere er tiltaget saaledes i Betydning og Vigtighed, at der er tilstrækkelig Jøie til at forhøje Gagen til 1200 Rbd. — Hvad Posten, som Bestyrer af Jodpostcontoiret angaaer, da er der i Udvalget yttret den Anskuelse, at Omfanget af de under dette Contoir hørende Forretninger ikke er større, end at de kunne bestrides af en lavere gageret Embedsmand. — Udvalget har imidlertid troet for Tiden at burde afholde sig fra at stille noget bestemt Forslag i saa Henseende, idet vi afvente de Dplysninger, som den høitærede Finantsminister maatte ville meddele Thinget.

Endelig har der i Udvalget været reist Spørgsmaal, om der ikke maatte være Anle-

ning til at tillægge Stationerne i Aarhus og Randers den for Postmestere af 1ste Klasse bestemte høieste Gage af 2200 Rbd.; men, skjøndt Udvalget erkjender, at begge disse Stationer ere meget besværlige, og at navnlig Stationen i Randers meget foruleiliges ved Natter-Expeditioner, kunne vi dog ikke andet, end i de i Tabellen oplyste Momenter, der lade formode, at Forretningerne ved disse Stationer ikke ere af det Omfang som ved de 3 Stationer, for hvilke hiin Gage er fastsat, finde det tilstrækkeligt begrundet, at Gagen er bestemt, saaledes som skeet er.

Efter saaledes at have omhandlet samtlige de Puncter, vedrørende § 4, hvorom vi have havt Tvivl, uden at vi dog have følt os tilstrækkelig opfordrede til i den Anledning at stille noget Ændringsforslag, skulle vi tillade os at omhandle et Par Bestemmelser i Sen, med Hensyn til hvilke vi ville tillade os at foreslaae Forandringer.

Den første Bestemmelse angaaer Ordningen af de tvende Postinspectorater. — Der er i Udkastet foreslaaet, at det nuværende Postinspectorat for Danmark skal deles saaledes, at der bliver en særegen Postinspecteur for Østifterne, og $\frac{1}{2}$ Postinspecteur for Jylland, idet det, som den ærede Finantsminister, ved at forelægge Lovudkastet, yttrede, er forudsat, at sidstnævnte Provinds og Slesvig passende kunde have en fælleds Postinspection; men hvorvel vi ikke kunne andet end erkjende, at det vil være uoverkommeligt for een Mand at bestride Postinspecteur-Forretningerne for hele Danmark, især under den Udvikling, denne Green af Administrationen i den seneste Tid har modtaget, og endvidere i den nærmeste Fremtid vil modtage og under de Fordringer, der fra Publikums Side stilles til den, og vi saaledes maae finde det tilstrækkeligt begrundet, at en Deling af det nuværende Inspectorat finder Sted, ere vi dog af den Mening, at Delingen bør skee paa en anden Maade.